

Czwartek, 12 listopada 2009 r.

2. jest zdania, iż ten program roczny wykracza poza uprawnienia wykonawcze przewidziane w decyzji 1999/468/WE;
3. wzywa Komisję do wycofania projektu programu rocznego, a także do przedłożenia komisji nowego projektu, gdy tylko Parlament Europejski, Rada i Komisja osiągną porozumienie w odniesieniu do wniosku Komisji w sprawie instrumentu mikrofinansowego (COM(2009)0333) oraz jej wniosku zmieniającego decyzję 1672/2006/WE (COM(2009)0340);
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

Szczyt UE-Rosja w Sztokholmie w dniu 18 listopada 2009 r.

P7_TA(2009)0064

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 listopada 2009 r. w sprawie przygotowań do szczytu UE-Rosja w Sztokholmie w dniu 18 listopada 2009 r.

(2010/C 271 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając obecną umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską ⁽¹⁾, a także rozpoczęte w roku 2008 negocjacje w sprawie nowego traktatu UE-Rosja,
- uwzględniając cel UE i Rosji określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu 11. szczytu UE-Rosja, który odbył się w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, wspólnej przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz wspólnej przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych (cztery wspólne przestrzenie),
- uwzględniając swoje wcześniejsze sprawozdania i rezolucje w sprawie Rosji i stosunków między UE a Rosją, a w szczególności rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zabójstw obrońców praw człowieka w Rosji ⁽²⁾, rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego ⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie szczytu UE-Rosja, który odbył się w dniach 26-27 czerwca 2008 r. w Chanty-Mansyjsku ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenie końcowe oraz zalecenia komisji współpracy parlamentarnej UE-Rosja z 11. posiedzenia, które odbyło się w Brukseli w dniach 16-17 lutego 2009 r.,
- uwzględniając wynik posiedzenia Stałej Rady Partnerstwa UE-Rosja, które odbyło się w Brukseli w dniu 19 października 2009 r.,
- uwzględniając konsultacje między UE a Rosją w sprawie praw człowieka,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 28.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0022.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0021.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0309.

Czwartek, 12 listopada 2009 r.

- uwzględniając projekt porządku obrad zbliżającego się szczytu UE-Rosja w Sztokholmie w dniu 18 listopada 2009 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu stosunki pomiędzy UE i Rosją stale się rozwijały, prowadząc do głębokiej i kompleksowej integracji gospodarczej i współzależności, która w przyszłości bez wątpienia jeszcze wzrośnie,
- B. mając na uwadze, że zawarcie nowej ogólnej umowy o współpracy między UE a Rosją, w sprawie której na początku października 2009 r. odbyła się szósta runda negocjacji, a kolejną planuje się na połowę grudnia 2009 r., ma ogromne znaczenie dla dalszego rozwoju i zacieśniania współpracy między obydwojoma partnerami,
- C. mając na uwadze, że UE i Rosja, będąca członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ, ponoszą wspólną odpowiedzialność za utrzymanie stabilnej sytuacji na świecie, oraz mając na uwadze, że ściślejsza współpraca oraz dobrosąsiedzkie stosunki między UE a Rosją mają szczególne znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w Europie,
- D. mając na uwadze, że przystąpienie Rosji do Światowej Organizacji Handlu (WTO) w znacznym stopniu przyczyniłoby się do dalszej poprawy stosunków gospodarczych pomiędzy UE a Rosją, pod warunkiem wiążącego zaangażowania się Rosji na rzecz pełnego przestrzegania zobowiązań wynikających z członkostwa w WTO oraz wprowadzenia ich w życie, a także utorowałoby drogę do zawarcia przez obydwu partnerów umowy o głębokiej i zakrojonej na szeroką skalę integracji gospodarczej w oparciu o zasadę prawdziwej wzajemności,
- E. mając na uwadze, że bezpieczeństwo dostaw energii stanowi jedno z największych wyzwań dla Europy oraz jeden z najważniejszych obszarów współpracy z Rosją; mając na uwadze konieczność podjęcia wspólnych wysiłków w celu pełnego i efektywnego wykorzystania systemów przesyłu energii, zarówno tych już istniejących, jak i tych, które mają powstać; mając na uwadze, że niedawna decyzja Rosji o wycofaniu podpisu z Traktatu karty energetycznej dodatkowo komplikuje stosunki w tym obszarze i wywołuje obawy dotyczące toczącego się dialogu energetycznego i przyszłego rozwoju sytuacji; mając także na uwadze, że silne uzależnienie UE od paliw kopalnych importowanych z Rosji zagraża rozwinięciu zrównoważonego, spójnego i opartego na wartościach europejskiego podejścia wobec Rosji,
- F. mając na uwadze, że niebywale ważne jest, by UE mówiła jednym głosem, wykazała głęboką wewnętrzną solidarność, przyjęła wspólne stanowisko i powstrzymała się od przyjmowania rosyjskich propozycji zacieśniania stosunków dwustronnych z zainteresowanymi państwami członkowskimi; mając na uwadze, że stosunki UE z Rosją powinny opierać się na wzajemnych interesach i wspólnych wartościach,
- G. mając na uwadze wciąż jeszcze utrzymujące się poważne obawy dotyczące demokracji i praw człowieka w Rosji, niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, zwiększonej kontroli państwa nad środkami masowego przekazu, niezdolności rosyjskiej policji i władz sądowniczych do ujęcia winnych zabójstw dziennikarzy i obrońców praw człowieka, stosowanych wobec opozycji środków represji, wybiórczego stosowania prawa przez władze oraz ucziwości wyborów, w tym również wyborów regionalnych i lokalnych przeprowadzonych 11 października 2009 r.; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska jest pełnoprawnym członkiem Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i w związku z tym zobowiązała się do przestrzegania zasad demokracji i poszanowania praw człowieka; mając także na uwadze, że Parlament Europejski przyznał Nagrodę im. Sacharowa na rzecz Wolności Myśli za rok 2009 rosyjskiej organizacji obrony praw obywatelskich „Memoriał” i jej przedstawicielom,
- H. mając na uwadze, że UE i Rosja mogłyby i powinny razem odgrywać aktywną rolę w dążeniu do pokoju i stabilności na kontynencie europejskim, zwłaszcza we wspólnym sąsiedztwie, i współpracować ze sobą na rzecz pokojowego zakończenia – na gruncie prawa międzynarodowego – konfliktów między Rosją, Gruzją i separatystycznymi regionami Osetii Południowej i Abchazji, oraz konfliktów w Górnym Karabachu i Naddniestrzu; mając na uwadze, że Rosja powinna w pełni respektować prawo sąsiadujących z nią krajów do politycznego i gospodarczego samostanowienia,

Czwartek, 12 listopada 2009 r.

I. mając na uwadze, że 19 października 2009 r. w Genewie Rosja i Stany Zjednoczone wznowiły rozmowy na temat nowego porozumienia mającego zastąpić układ o redukcji zbrojeń strategicznych (START), co stanowi pierwszy konkretny krok ku poprawie stosunków między Stanami Zjednoczonymi a Rosją, zapowiedzianej przez rząd Baracka Obamy; mając na uwadze, że 23 października 2009 r. na konferencji prasowej zorganizowanej po posiedzeniu ministrów państw NATO w Bratysławie sekretarz obrony USA Robert Gates oświadczył, że rosyjskie stacje radarowe w Gabali i Armawirze, które zgodnie z propozycją Rosji mogłyby być wykorzystywane wspólnie, mogą się stać prawdziwym atutem ogólnego systemu obrony antyrakietowej dla Europy, planowanego obecnie przez USA, co otwiera perspektywę partnerstwa USA, NATO i Rosji w budowaniu wspólnego systemu obrony antyrakietowej; mając na uwadze, że od 18 września do 5 października 2009 r. Rosja i Białoruś zgodnie z procedurami określonymi w dokumencie wiedeńskim OBWE z 1999 r. przeprowadziły strategiczne manewry, które jednak stały się źródłem obaw dotyczących zgodności z duchem dobrej współpracy i wzajemnego poszanowania między Rosją a Unią Europejską,

1. ponownie wyraża przekonanie, że Rosja pozostaje jednym z najważniejszych partnerów Unii Europejskiej w zakresie budowania trwałej współpracy, z którym Unię łączą nie tylko interesy gospodarcze i handlowe, ale także cel ścisłej współpracy na szczeblu globalnym oraz we wspólnym sąsiedztwie w oparciu o prawo międzynarodowe;

2. zauważa, że szczyt w Sztokholmie skupi się na szerokiej współpracy gospodarczej, w szczególności w zakresie skutków kryzysu finansowego i gospodarczego oraz metod ich ograniczenia, oraz na przygotowaniach do konferencji w sprawie zmian klimatu w Kopenhadze w grudniu 2009 r., aspektach energetycznych i bezpieczeństwa energetycznego, dyskusjach w sprawie dalszej liberalizacji systemu wizowego i postępie w negocjacjach w sprawie nowej umowy dwustronnej o wzmocnionej współpracy, a także na szeregu kwestii międzynarodowych, jak irański program jądrowy i proces pokojowy na Bliskim Wschodzie;

3. wyraża poparcie dla pragmatycznego rozwoju przyszłych stosunków z Rosją poprzez skoncentrowanie się na bieżącej współpracy w oparciu o cztery wspólne obszary, na negocjacjach w sprawie nowej ogólnej umowy o współpracy oraz na realizacji dotychczas podjętych zobowiązań i zawartych umów; ponawia jednak zdecydowane poparcie dla nowej umowy wykraczającej poza współpracę czysto gospodarczą i obejmującej również takie kwestie jak demokracja, rządy prawa, przestrzeganie praw człowieka i praw podstawowych;

4. ponawia poparcie dla dążeń Rosji do przystąpienia do WTO, co stworzy równe warunki przedsiębiorcom obu stron i w dużym stopniu wesprze rosyjskie wysiłki na rzecz zbudowania nowoczesnej i zróżnicowanej gospodarki opartej na najnowszej technologii; wzywa Rosję do podjęcia niezbędnych kroków, aby usunąć pozostałe przeszkody w procesie przystępowania do WTO, mianowicie rosyjskie cła eksportowe, poziom opłat kolejowych za tranzyt towarów przez Rosję, opłaty drogowe od pojazdów ciężarowych i ograniczenia w imporcie mięsa, mleka i produktów roślinnych, po czym Unia Europejska powinna otworzyć dyskusje na temat umowy z Federacją Rosyjską o wolnym handlu; oczekuje na realizację bardziej skutecznej polityki w zakresie kilku nierozstrzygniętych kwestii, takich jak prawa własności intelektualnej, odpady radioaktywne, bezpieczeństwo jądrowe, pozwolenia na pracę dla obywateli UE itp.; podkreśla konieczność dopilnowania przez rosyjskie władze niestosowania żadnych dyskryminujących praktyk wobec partnerów handlowych oraz inwestorów z UE oraz ponownego rozważenia środków przyjętych w celu rozwiązania kryzysu gospodarczego zgodnie ze zobowiązaniem podjętym na ostatnim szczyście G20; wyraża ubolewanie, że Rosja nadal nie dotrzymuje zobowiązania do stopniowego znoszenia opłat za przeloty nad Syberią, i wzywa Rosję do podpisania porozumienia osiągniętego w tej kwestii na szczyście w Samarze w 2007 r.; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym decyzję podjętą niedawno przez Rosję, Białoruś i Kazachstan o zaprzestaniu dążenia do przystąpienia do WTO w postaci jednolitej unii celnej, co przedłużyłoby negocjacje o lata;

5. odnotowuje z zainteresowaniem dialog toczący się między Unią Europejską a Rosją na temat dalszej liberalizacji systemu wizowego; wzywa do dalszej współpracy w kwestii nielegalnej imigracji, poprawy kontroli na przejściach granicznych i wymiany informacji na temat terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że Rada i Komisja muszą dopilnować, aby Rosja wypełniła wszystkie warunki wynikające z wszelkich wynegocjowanych umów w sprawie zniesienia wiz w przypadku podróży po obu stronach, tak aby zapobiec wszelkiemu naruszaniu bezpieczeństwa w Europie; podkreśla w tym kontekście znaczenie kontaktów międzyludzkich i ich korzystny wpływ na rozwój stosunków UE-Rosja;

6. wzywa Radę i Komisję do zdwojenia wysiłków na rzecz rozwiązania problemów towarzyszących przekraczaniu granicy UE z Rosją oraz do zaangażowania się w konkretne projekty i do pełnego wykorzystania nowego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa oraz funduszy Inicjatywy Wspólnotowej Interreg przeznaczonych na współpracę transgraniczną;

Czwartek, 12 listopada 2009 r.

7. oczekuje podpisania przez Unię Europejską i Rosję porozumienia dotyczącego ustanowienia mechanizmu wczesnego ostrzegania w zakresie bezpieczeństwa energetycznego obejmującego powiadomienie, konsultacje i wdrażanie, oraz wzywa prezydencję szwedzką i Komisję do współpracy z władzami Rosji, Gazpromem, władzami Ukrainy i spółką Naftogaz Ukrainy, aby uniknąć ponownych przerw w dostawach, takich jakie miały miejsce w ostatnich latach;
8. podkreśla znaczenie współpracy w dziedzinie energii zarówno dla Rosji, jak i dla UE, ponieważ oznacza ona potencjalną możliwość dalszej współpracy handlowej i gospodarczej między nimi; podkreśla, że podstawą takiej współpracy powinna stanowić zasada współzależności oraz przejrzystości, wraz z równym dostępem do rynku, infrastruktury i inwestycji; zwraca się do szwedzkiej prezydencji, Rady i Komisji, aby wykorzystały szczyt do jasnego przypomnienia stronie rosyjskiej o wzmoczonych środkach wewnętrznej solidarności energetycznej, które przyjmuje Unia, oraz o długotrwałych skutkach negatywnych dla obu stron, które mogłyby zostać wywołane problemami w zakresie dostaw energii; wzywa Rosję, aby szybko wprowadziła do prawa krajowego najlepsze praktyczne wzorce międzynarodowe w dziedzinie przejrzystości i odpowiedzialności wobec opinii publicznej oraz aby podpisała Konwencję z Espoo z 1991 r. (o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym);
9. wzywa Radę i Komisję do zagwarantowania, że zasady Traktatu Karty energetycznej oraz załączonego doń Protokołu tranzytowego zostaną włączone do nowej umowy o partnerstwie między UE a Rosją;
10. podkreśla, że tworzenie połączeń infrastrukturalnych między UE a Federacją Rosyjską przynosi obopólne korzyści, należy więc zachęcać do tego rodzaju projektów i opierać je na minimalizacji kosztów gospodarczych i środowiskowych; zdecydowanie zachęca Rosję, by w przedsięwzięciach dotyczących współpracy energetycznej z UE przestrzegała podstawowych zasad zapisanych w Karcie energetycznej;
11. uważa, że jeżeli mamy osiągnąć 50-% prawdopodobieństwo ograniczenia zmian klimatycznych w zakresie temperatury do +2 °C, to emisję w krajach uprzemysłowionych należy ograniczyć do 2050 r. o co najmniej 80-95 % w stosunku do poziomu z 1990 r.; podkreśla w związku z tym, że szczególnym zadaniem krajów uprzemysłowionych jest odgrywanie wiodącej roli w ograniczaniu emisji, i uważa, że do 2020 r. kraje te powinny łącznie doprowadzić do ograniczenia emisji na poziomie sytuującym się przy górnej granicy przedziału 25-40 % zalecanego przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC); w tym kontekście uważa, że wszystkie kraje uprzemysłowione muszą przyjąć cele wymagające ambitnych redukcji z obecnych poziomów emisji, i wzywa Rosję do ponownego rozważenia jej wniosku o rosnącą docelową wartość emisji zgodnie z jej dużym potencjałem łagodzenia skutków i zaleceniami IPCC i z myślą o ułatwieniu szybkiego zawarcia porozumienia w Kopenhadze;
12. podkreśla potrzebę udzielenia przez Rosję pełnego wsparcia dla obowiązujących po podpisaniu protokołu z Kioto celów związanych ze zmianami klimatycznymi; wzywa prezydencję, Radę i Komisję do intensywnej współpracy ze stroną rosyjską w celu zagwarantowania podczas konferencji w sprawie zmian klimatu w Kopenhadze w grudniu 2009 r. ambitnego i kompleksowego porozumienia globalnego, które zapobiegnie wzrostowi globalnego ocieplenia do niebezpiecznych poziomów;
13. podkreśla znaczenie stałej wymiany z Rosją poglądów na temat praw człowieka w ramach konsultacji między UE a Rosją w dziedzinie praw człowieka, koncentrującej się na działaniach władz rosyjskich w celu zapewnienia bezpieczeństwa obrońców praw człowieka i wolności prasy, i zwraca się o poprawienie formy tych spotkań w celu ich usprawnienia, ze szczególnym naciskiem na wspólne przeciwdziałanie rasizmowi i ksenofobii, oraz w celu otwarcia tego procesu na rzeczywisty wkład Parlamentu Europejskiego, Dumy i organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka bez względu na to, czy dialog odbywa się w Rosji, czy w państwie członkowskim UE; nalega, aby ochrona praw człowieka była głównym tematem porządku obrad szczytu UE-Rosja i integralną częścią nowej umowy o współpracy UE-Rosja; ponawia apel do władz rosyjskich o odnalezienie i postawienie przed sądem zabójców Natalii Estemirowej, Andrieja Kułagina, Zaremy Sadułażewej, Alika Dżabraiłowa, Makszaripa Auszewa, Stanisława Markielowa, Anastazji Baburowej i Anny Politkowskiej;
14. nalega, by Rada i Komisja zwróciły szczególną uwagę na toczący się drugi proces byłego prezesa Jukosu Michaiła Chodorkowskiego, w którym już niejednokrotnie wystąpiły poważne naruszenia proceduralne; wzywa władze Rosji, by zwalczały arbitralność, respektowały zasady państwa prawa i nie wykorzystywały wymiaru sprawiedliwości do celów politycznych;

Czwartek, 12 listopada 2009 r.

15. potępia brutalne zabójstwo Makszaripa Auszewa, znanego obrońcy praw człowieka i ważnej postaci opozycji, zastrzelonego w Inguszetii; w szczególności wzywa władze rosyjskie do przyjęcia zapobiegawczych środków ochronnych w stosunku do obrońców praw człowieka, takich jak wszczynanie śledztwa, gdy tylko informacje o kierowanych do nich groźbach dotrą do wiadomości prokuratury i systemu sądowego;

16. wzywa władze rosyjskie, aby zastosowały się do wszystkich orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i aby jak najszybciej ratyfikowały protokół dotyczący reformy tego organu; oczekuje od Dumy ratyfikowania protokołu dodatkowego nr 14 do Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka;

17. wzywa szwedzką prezydencję, Radę i Komisję, aby wykorzystwały szczyt do jasnego wyrażenia niepokoju UE w związku z szeregiem kwestii międzynarodowych, w których zasadnicze znaczenie ma konstruktywna współpraca Rosji z uwagi na jej pozycję w polityce międzynarodowej, oraz z potrzebą wzmożonej współpracy przy podejmowaniu kwestii Iranu, Afganistanu, Bliskiego Wschodu i innych kluczowych zagadnień polityki międzynarodowej;

18. wzywa Radę i Komisję do wspólnych inicjatyw wraz z rządem Rosji, mających na celu poprawę bezpieczeństwa i stabilności w świecie, w szczególności we wspólnym sąsiedztwie, oraz pokojowe rozwiązanie – na gruncie prawa międzynarodowego – konfliktów w Górnym Karabachu i Naddniestrzu, a przede wszystkim konfliktów między Rosją, Gruzją i separatystycznymi regionami Osetii Południowej i Abchazji;

19. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (EUMM), która wykazała wolę UE i jej zdolność do zdecydowanego działania na rzecz pokoju i stabilności oraz przyczyniła się do stworzenia warunków niezbędnych do wdrożenia porozumień o zawieszeniu broni z 12 sierpnia i 8 września 2008 r.; przypomina swoje przekonanie o potrzebie zachowania integralności terytorialnej Gruzji i wzywa wszystkie strony do wypełniania powziętych zobowiązań; zwraca uwagę na fakt, że misja obserwacyjna UE ma mandat ogólnokrajowy, i wzywa do udzielenia jej niczym nieutrudnionego wstępu do Abchazji i Osetii Południowej, którego do tej pory jej odmawiano; potwierdza swoje pełne zaangażowanie w rozmowy genewskie i stałe współprzewodnictwo tego forum przez UE, ONZ i OBWE;

20. wzywa UE i Rosję do dalszych starań na rzecz postępów w bliskowschodnim procesie pokojowym i znalezienia rozwiązania irańskiej kwestii jądrowej, zwłaszcza w następstwie porozumienia między Iranem, USA, Rosją, Chinami, Niemcami, Francją i Wielką Brytanią, osiągniętego w dniu 1 października 2009 r. w Genewie, w sprawie planu paliwowego i monitorowania przez ONZ budowanego właśnie zakładu wzbogacania uranu, który został niedawno ujawniony;

21. jest bardzo zaniepokojony konsekwencjami, jakie może mieć dla bezpieczeństwa międzynarodowego przyjęcie przez Dumę przedłożonych przez prezydenta Rosji poprawek do ustawy w sprawie obrony, w których stwierdza się, że Rosja może użyć sił wojskowych w operacjach poza granicami w celu odparcia ataku na siły rosyjskie lub inne wojska rozmieszczone poza granicami Rosji, odparcia napaści na inny kraj lub zapobieżenia jej albo ochrony obywateli rosyjskich przebywających poza granicami kraju – ostatnie stwierdzenie jest wyjątkowo kontrowersyjne, gdyż Rosja nadal stosuje politykę nielegalnego wydawania paszportów na obszarach „zamrożonych konfliktów” oraz na ukraińskim Krymie;

22. zwraca się do prezydencji o poparcie w imieniu UE rozmów między Rosją i Stanami Zjednoczonymi w sprawie nowego porozumienia, które miałyby zastąpić układ START, oraz inicjatyw mających na celu zbudowanie wspólnego systemu obrony antyrakietowej między Stanami Zjednoczonymi, Rosją i NATO; wyraża optymizm co do możliwości osiągnięcia do końca roku porozumienia w sprawie układu START;

23. wzywa rządy Stanów Zjednoczonych i Rosji do pełnego zaangażowania Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w dyskusje dotyczące wydarzeń związanych z tarczą antyrakietową, w tym w ocenę zagrożenia raketowego, i przyczynienia się w ten sposób do pokoju i stabilności na świecie, a zwłaszcza w Europie;

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich i Federacji Rosyjskiej, a także Radzie Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.